

Lai kārsts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektā dienās un svētdienās

UZVARAS CELŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nr. 83 (881)

Svētdien, 1956. g. 15. jūlijā

7. gads

Rupjās un sūlīgās barības sagatavošana — patreiz viissvarīgākais uzdevums

Ātrāka lopkopības produktivitātes kāpināšana — lauku darbaļaužu pirmais uzdevums.

Stājoties socialistiskajā sensibā ar Preiļu un Krustpils rajonu darbaļaužu, mūsu rajona kolchoznieki, kolchoznieces, mašīnu-traktoru stacijas mechanizatori un lauksaimniecības specialisti uzņemās saistības strauji palielināt piena, gaļas un citu lopkopības produktu ražošanu. Šo saistību sekmīgas izpildes priekšnoteikums ir rādīt stingru lopbarības bazi.

Patreiz iestājies pats karstākais darba posms — siena pļauja un savvaļas zāļu skābēšana. Ātri un bez zudumiem noplaut pļavas, sagatavot pēc iespējas vairāk skābbarības — galvenais un neatliekamākais rajona kolchozu, kompleksa brigažu, lauksaimniecības specialistu un visu lauku darbaļaužu uzdevums.

Pareizi šo uzdevumu novērtējuši kolchozu „Molodaja gvardija“, „Brivais zemnieks“, Vorošilova vārdā nosauktā un Čepina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa biedri. Sie kolchozi organizēti uzsāka siena pļauju un vienlaikus sagatavo arī skābbarību.

Uz 10. jūliju te jau ieskābētas 70—80 un vairāk tonnas. Ar katru dienu darbs vēršas plašumā.

Par nozēlošanu to nevar teikt par visiem rajona kolchoziem, jo tādos kā Kalīnična vārdā nosauktajā „Čepina“ un dažos citos līdz 10. jūlijam nebija aizskarts neviens hektars dabisko pļavu, nebija sagatavota neviens tonna skābbarības.

Lai gan ir visas iespējas skābbarībai izmantot savvaļas zāles, tamēr kolchoza „Dzintene“, Maļenkova vārdā nosauktā un Oškalna vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa vadošie darbinieki pilnīgi aplami iebilst, ka darbs, kas jāieliek savvaļas zāļu skābēšanā, paraudēts veltīgi.

Tādu kolchozu vadītāju, lauksaimniecības specialistu un mašīnu-traktoru stacijas darbinieku bezatbildības rezultātā jūlija 10 dienās dabiskās pļavas rajonā noņautas tikai par 8,8 procentiem, sātie zālāji — par 15,8 procentiem un skābbarības sagatavošanas plāns izpildīts tikai par 9 procentiem.

Tālāk šāda atpalicība nedrīkst turpināties. Tas var novēst pie nopietniem sienas un skābbarības kvalitātes zudumiem. Tātad, nekavējoties ne dienu, sienas pļaujai un skābbarības sagatavoša-

nai sāpiņiem masveida raksturs.

Lat šo uzdevumu sekmīgi veiktu, nepieciešams uzlabot mašīnu - traktoru stacijas technikas un kolchozu pļaujmašīnu lietderīgu izmantošanu. Jāņem vērā, ka mūsu MTS un kolchozi ir pilnīgi apgādāti ar nepieciešamajām mašīnām. Tātad kolchoziem ir iespēja veikt sienas pļauju 10—15 dienās.

Šogud jāpanāk augstāk kvalificēta visu vēdu mašīnu-traktoru stacijas technikas izmantošana nekā pagājušajā gadā un it sevišķi skābbarības sagatavošanā. Esošās skābbarības tvertnes, kur tās vēl nav iztīrītas, nekavējoties jātīrīra. Plaši jāizvērš jaunu skābbarības tvertņu un tranšeju celtniecība. Nekādā ziņā nav pieļaujama skābēšana netrūkstītās bedrēs, jo tas būtu veltīgs darbs. Mašīnu-traktoru stacijai jānodrošina darbs katram skābbarības griežam katu dienu. Tiem jāstrādā augstražīgi un kvalitatīvi.

Lai darbs veiktos nepārtrauktī, kolchozos nepieciešams no katras kompleksās brigades izdalīt cilvēkus tīkai skābbarības sagatavošanai. Sie strādnieki jānodrošina ar nepieciešamo inventaru un transportu.

Lopbarības sagāde — neatliekams darbs, kas sakrit vienlaikus ar vairākiem citiem tikpat neatliekamiem uzdevumiem kolchozu saimniecībā. Tāpēc arī patreiz nepieciešama īpaši laba darba organizācija. Nekādīgi, lētderīgi un noteikti jāsadala darba spēks katrā kompleksajā brigadē, katrā posmā. Katram kolchozam un brigadei jābūt labi pārdomātā darba plānam, kurā jāparedz pareizs darba spēka izvietojums, technikas un inventara sadale, lai visi lauku darbi veiktos kompleksi un organizēti.

Lopbarības sagādē jāiesaista visi darba spējīgie kolchoznieki, plaši jāpielieto materialās ieinteresētibas princips, jāatzīnēs premijas darba pārīndniekiem.

Lai sekmīgi velktu lopbarības sagādi un nodrošinātu sabiedrisko ganāmpulkā ar rupju un sūlīgo barību pie tiekošā daudzumā, nepieciešams organizēt virzošu un iespādīgu socialistisko saonsību kolchoznieku, kolchoznieci un MTS mechanizatoru vidū par labāku un ātrāku lopbarības sagatavošanu, lai uz katru lielloputi sagatavots ne mazāk kā 20 centneru rupjās barībasun 10 tonnas skābbarības.

MŪSU RAJONĀ

Pildās skābbarības tvertnes

Kolchozā „Brivais zemnieks“ vējoties pieved pie skābbarības sagatavošanai izmanto visas savvaļas zāles. Appļaujot grāvmalas, laukmalas un krūmājus, kolchoza laudis savāc ievērojamu daudzumu zaļās masas. Darbs labi organizēts. Zāles neka-

savvaļas zāļu. Turpinot darbu tādos pašos tempos kā līdz šim, viņi savu apņemšanos arī izpildīs.

Sagatavo un tira tvertnes arī kukuruzas un mistra skābēšanai.

E. Kāršenieks

Kolchozā „Strauts“

Skābbarības sagatavošana visvairāk veicas 2. laukkopības brigadē, ko vada b. Puntuzis.

Skābbarību sagatavo no savvaļas zālēm. Darbā aktīvu līdzdalību nem arī kolchoza lopkopes. Ipaši čakla strādniece ir kolchoza labākā slaucēja L. Silava.

Skābbarības sasmalcinātājam — jaunajam traktoristam Albertam Ūdrasolam arī darba pilnas rokas. Jāuzrauga traktors, lai ne mirkli nepārtrūktu skābbarības masas straume bedrē.

Pie griezēja izveicīgi lokās vairāki kolchoznieki, bet citi pieved zāļas masas vezumus. Čakli šajā darbā piedalās J. Golubovs, M. Ūdrasola, H. Čivča, M. Grugule un vairāki citi.

Kolchozā jau ieskābētas pāri par 60 tonnas.

M. Freivalds

Livānu rajona kulturas nama agitbrigade šovasar jau viesojūsies kolchozos „Strauts“ 1. Maijs, „Draudzīgais maijs“, Vorošilova vārdā nosauktajā, Čapajeva vārdā nosauktajā un vairākos citos lauksaimniecības arteļos.

Visur kulturas darbiniekus sagaida ar pelnītu atzinību, jo agitbrigade ar labi pārdomātu programu lauku darbaļaužām patēriekās sagādā patīkamu atpūtu.

Atēlā: agitbrigades estrades orķestris kolchoznieku vidū.

A. Svilpes foto

CELTNĒM arvien vairāk būvmaterialu

Tuvu Livānu kūdras purvam piespiedusies mūsu rajona rūpkombinata kiegeļu rūpniecība. Jau vairāk kā divus mēnešus dienendā kūp tās dūmeņi, pie kiegeļu krautuvēm mainās patēriekājā mašīnas, kas aizved gatavo produkciju uz celtnēm.

Vingru, spēcīgu roku dzīta lāpsta atdala vienu māla kārtu no otras. Simtēm gadu zemē sagulušos iežus racēji b. Matvejevs un brāji Bortnikovi samet vagonetēs un no karjera nogādā līdz jēlkiegeļu presei. Nav viegli to veikt, kad vasaras saule dedzina augumu, bet jaunieši, saules tveicē iedeguši, brūni kā viņu prieku.

Nojumē, kur uzstādīta kiegeļu prese un lokomobile, šāpētā tvaiks, zib siksnes, raiti cilājas b. F. Fedina, A. Ananjeve lāpstas, padodot māla un smilts maisījumu uz transportiera, kas sagatavoto materialu nogādā preses mālu maisītājā. Nepārtrauktī, acīmredzot no preses sliedārā brūna masa, kas ieguvusi četrkantīga guloša staba veidu. Atgriezējas b. Siliņanova un Martinova uzmanīgi sekot slidošajai masai. Veicīgs rotas nospiediens un jēlkiegeļu atsevišķos nodalījumos.

pāris nogriezts ceļo tālāk vagonetē.

Viegli dun šaursliežu ceļi, pārvietojot vagonetes ar jēlkiegeļu kravu uz nojumēm. Atdzinēja darbus veic b. Lojāns, Jeromejeva un Nikiforova. Pagaidu kaltētavās čakli strādā b. Matvejeva un Goldova, nokraujot jēlkiegeļus noteiktās vienveidīgās grēdās. No šejienes pakāpeniskas izkalšanas kārtībā jēlkiegeļi nokļūst apdedzināšanas krāsnī.

Vienā maiņā b. J. Vaļuka vadītā jēlkiegeļu sagatavošanas brigade izgatavo 7—9 tūkstoši kiegeļu, maiņas normu izpildot par 120—150 procentiem.

Ieejot kiegeļu apdedzināšanas šķūpi, mūs pārsteidz lieļā kiegeļu apdedzināmā krāsns. Pareizāk sakot, tā neizskatās pēc krāsns, bet gan lielas tvertnes ar atsevišķiem nodalījumiem. Vienā laikā šajā krāsnī var apdedzināt ap 42—44 tūkstoši kiegeļu.

Šodien te iekšpusē valda klusums, jo krāsns nodalījumi visi piepildīti. Tikai apdedzināšanas darbu vadītājs b. Lukjanskis pārbauda un regulē karsto gāzu iekļūšanu atsevišķos nodalījumos.

Apjautājoties uzziņām, ka ievietotie kiegeļi virmojošā karstumā, kas dveš preti no krāsns, tiek dedzināti septīpas dienas, līdz tie iegūst sarkanu krāsu un izturību.

Pēdējās divās krāsns maiņās kiegeļu rūpnieki mūsu rajona celtniecībai deva 86 tūkstošus celtniecības kiegeļu. No sezonas sākuma saražoti pāri par 200 tūkstošiem kiegeļu.

Apskatot gatavās produkcijas novietnes redzam, ka kiegeļu tikpat kā nav. Tie visi jau aizvesti gan uz pilsētas, gan kolchozu celtniecības objektiem.

Rūpniecības kombinats ieplānojis šovasar izgatavot vienu miljonu kiegeļu, bet šo daudzumu varētu ievērojami palīeināt, ja tagad savlaicīgi uzzelt pagaidu kārtējās žāvētavas nojumes pietiekošā daudzumā un māla sagatavošanas darbus mechanizētu, tad kiegeļu rūpniecība nevajadzētu strādāt sezonveidīgi, bet gan cauru gadu. Tas ir iespējams un nepieciešams, jo straujā celtnei, kas neaplūst arī ziemā, prasa celtniecības materiālu — kiegeļus.

J. Leja
M. Solovjovs

Partijas dzīve

NOSTIPRINĀT PARTIJAS DISCIPLINU

PSKP statuti, kas apstiprināti partijas XIX kongresā, nosaka, ka katram partijas biedram un kandidatam regulāri jāmaksā noteikta summa partijas biedra naudas. Šī statutu prasība audzina komunistus, nostiprina partijas disciplinu, tās neizpildīšana ir arī statutu neizpildīšana. Tāpēc arī devītais statutu paragrafs nosaka, ka tie partijas biedri un kandidati, kas trijū mēnešu laikā bez dibināta (attaisnojoša) iemesla nenomaksā biedru naudu, automātiski izslēdzas no partijas rindām.

Viens no pienākumiem, kas jāveic partijas pirmorganizaciju sekretariem ir biedru naudu savlaicīga iemaksa.

Tomēr daži partijas pirmorganizaciju sekretari un komunisti neievēro šo savu pienākumu un PSKP statutus, joprojām turpina pārkāpt tos, savlaicīgi nerorēkinoties ar biedru naudu. Tā, piemēram, MTS partijas pirmorganizacijas sekretars b. Solovjovs, rūpkombinātā b. Čakās, Lepina vārdā nosauktajā kolchozā b. Vasījevs, kolchozā „Padomju Latvija“ b. Sukaņuks, „Nākotne“ b. Stepanovs vairākos gadījumos aizkavējas ar biedru naudas iemaksu krājkasē.

Atsevišķi komunisti, kā P. Kinašs maija mēnesī maksāja biedru naudu par martu un aprili, b. G. Nikitovs — maijā maksāja par aprili, b. Buceniece maksāja februāri par janvaru un citi.

Viss notiek tāpēc, ka partijas pirmorganizaciju sekretari neievēro, bet gan pārkāpi biedru naudas norēķinu instrukcijas 11. paragrafu, kur teiks, ka biedru naudas iemaksas rezultati vienu reizi trijos mēnešos jāapspriež un jāapstiprina partijas sapulcēs un birojos, bet komunistu — biedru naudas savlaicīgu nenomaksātāju rīcība asi jānosoda.

Mums raksta

Residents, kas „jārevide“

Revizijas komisija kolchozā aicināta pārbaudīt kolchoza valdes un vadošo darbinieku darbu, tā stāv sardzē par kolektīvās saimniecības statutu pilnīgu ievērošanu, par kolchoznieku kopīgajām interesēm, atklāj un nepielaiž nelikumīgu arteļa biedru rīcību. Revizijas komisija aicināta uzturēt stingru organizētību kolchozā. To rādās pilnīgi saprot arī Stalīna vārdā nosauktā kolchoza revizijas komisijas priekšsēdētājs b. Martinovs.

Bet, lūk, kolchoznieki pamatojoti raksta tā:

„Biedrs Martinovs pēdējā laikā nevis aizstāv kopīgas kolchoza intereses, kā tas pienāktos kā revizijas komisijas priekšsēdētājam, bet gan dezorgsnīzē otro brigadi, kurā vīns strādā, nerāda kolchozniekiem priekšzīmi darbā.“

Kas tad par lietu? Biedrs Martinovs pašlaik, kad kolchoznieki plauj sienu un sētos zālājus tepat uz vietas, gan tālajās Lukstu plavās, noorganizējis atsevišķu „pos-

Partijas pirmorganizaciju sekretariem un komunistiem zināms, ka, kārtojot biedru naudas maksas, jāņem vērāne tikai pamatalga, bet arī papildienākumi — par aizvietošanas darba algu, par virsstundām, literaro honoraru utt. Viss tas noteikts biedru un kandidatu biedru naudas norēķinu instrukcijas 2. paragrafa.

Tomēr vairāki komunisti arī šo kārtību neievēro un nemaksā biedru naudu no papildienākumiem. Tā komunists b. Melderis janvara mēnesī par rajona laikrakstā ievietoto rakstu saņema honoraru, bet no šīs sumas biedru naudu nav iemaksājis. Tādu pašu nostāju iepēmuši arī komunisti bb. A. Kinašs, A. Kovalenko, P. Kinašs, F. Jurinovs un citi.

Partijas pirmorganizaciju sekretariem, pieņemot biedru naudas, jāatgādina biedriem arī tas un turpmāk nav jāpieleiž tamldzīgi gadījumi.

Slikti tiek noformēti arī biedru naudas maksātāju sakristi un atskaites. Tās tiek aizpildītas neuzmanīgi, daudz labojumu. It sevišķi tas attiecināms uz MTS partijas pirmorganizacijas sekretaru b. Solovjovu, kolchoza „Zelta vārpa“ — b. Cvetkovu, „Ziedošā vārpa“ — b. Ignatjevu, Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza — b. Kurpniku.

Viss minētais liecina, ka atsevišķu partijas pirmorganizaciju sekretari nelzpilda kārtīgi viņiem uzticētos pienākumus.

Nekavējoties jālikvidē esošās nekārtības biedru naudas iemaksas jautājumos, nopietnāk jāievēro un jāpilda PSKP statutu un instrukciju prasības.

M. Ovsjanīkovs,
LKP Livānu rajona komitejas orgājas vadītājs

mu“ no saviem trim dēliem un sievas — arī gatavo sievu. Jautājums tiek „kā? — Savai personīgai govīj.

Biedram Martinovam šādi viensētnieka pieņemieni nav pirmie. Vēl nesen, kad otrajā kompleksajā brigadē pilnā gaitā ravēja kukuruzu, b. Martinovs ar gimeni gāja „paligos“ trešajai brigadei kopīt cukurbietes. Tur apmaka iznākot lielāka. Tādi pat gadījumi bija arī pagājušā gada rudenī. Kad viņa brigadē vēl nebija novākti graudaugi, b. Martinovs pārvietojās ar savu „posmu“ uz blakus brigadi rakt kartupeļus, jo tur 10 procentus no ievāktā kartupeļu daudzuma izsniedza papildapmaksā.

Kolchoznieki pamatojoti prasa: — Kad revizijas komisijas priekšsēdētājs reiz ievedīs kārtību pats savās mājās, un kad kolchoza valde sasauks piln sapulci paša revizijas komisijas priekšsēdētāja dezorganizējošās darbības „revidešanai!“

A. Akots

Sagatavosim labu skābarību pietiekamā daudzumā

Ziemas periodā, kad lepus tur kūtis, līdzās citiem barības līdzekļiem svarīga vieta jāieņem skābarībai. Skābarība, kas sagatavota no barojas zaļās masas, ir vērtīgs lopu ēdināšanas līdzeklis. Taču tās kvalitate daudzējādāziņā atkarīga no iekābēšanas paņēmieniem.

Loti svarīga nozīme augstvērtīgas skābarības iegūšanā ir labām skābarības tvertnēm. Tā kā daudzos kolchozīs tādu vēl nav pietiekoši daudz, skābarības sagatavšanai jāizmanto visas esošās tvertnes, tai skaitā arī neapšūtas bedres un tranšejas. Tvertnes pirms to piepildīšanas jāizlabo un rūpīgi jāiztīra. Jāraugās, lai to dibenā un sienās nebūtu plaisu, pa kurām varētu ieplūst ūdens vai alzplūst skābarības sula. Nekādā gadījumā nedrīkst zaļo masu skābēt tvertnēs, kurās ir iepriekšējā gada skābarības paliekas.

Noplautā zaļā masa jāsasmalcina un jāieskābē nekavējoties. Ja tā noplauta ilgāku laiku guļ kaudzēs, tad ātri sakarst. Pašsakaršanas rezultātā tā zaudē daļu barības vielu, un skābarības kvalitate pazeminās. Tā, piemēram, pagājušajā gadā Salīdus rajona Maļenkova vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli kukuruzas zaļās masas novākšanu uzsāka ilgi pirms skābēšanas. Noplauta un pleiņās masas noblivēšana ir svarīgs

kukuruza sakarsa un pat mainīja krāsu. Tas negatīvi ietekmēja skābarības kvalitati. Vienā dienā jānoplauj tikai tik daudz zaļās masas, cik tai pašā dienā var iekābēt.

Sasmalcināto zaļo masu pildot tvertnē, tā nekavējoties jāizlīdzina pa visu tvertnes platību un jānobīlvē. Masa jāblīvē nepārtraukt višā pilddišanas procesā.

Skābarības tvertnes jāpiepilda pēc iespējas īsākā laikā: mazās tvertnes — vienā dienā, lielākās — 2—3 dienās. Pildot lielās tvertnes, ik dienas jālepilda ap 2 m biezās zaļās masas slānis. Vakarā, darbu beidzot, pēdējā iepildīta zaļās masas kārtā jānobīlvē sevišķi rūpīgl. Ja tvertnes piepildīšana kaut kādu iemeslu dēļ uz laiku jāpārtrauc, skābarības virsējo kārtu ieteicams nosegāt, citādi tā bojājas. Atsauksimies uz šādu piemēru. Pagājušajā gadā Limbažu rajona kolchoza „Stalīna druvā“ pēc tvertnes piepildīšanas pēdējā zaļāmas kārtā ilgāku laiku tika atstāta nenobīvēta un nosegta. Kad ziemā šo tvertni atvera, virsējais skābarības slānis manāmi atšķirās no pārējās skābarības masas. Tas bija pelēcīgā krāsā un bez patīkamā aromata. Tātad nepārtraukta skābarības tvertņu piepildīšana un zaļās masas noblivēšana ir svarīgs

faktors, kas nosaka skābarības kvalitati.

Nosedzot piepildītās tvertnes, jāraugās, lai skābarība būtu izolēta no gaisa un tvertnē nevarētu iekļūt ūdens. Virsējā skābarības kārtā jānosedz ar svaigiem salmiem un jāpārklāj ar labi nomīciem māliem, kam virsū jāuzber zeme. Uzbērtās zemes virskārtai jābūt blīvai un bez spraugām. Lai pasargātu tvertnes no nokrišņu iekļūšanas tajās, ieteicams uzcelt virs tām nojumi.

Skābarības kvalitates uzlabošanai lietderīgi izdarīt skābēšanu ar skābarības feraugiem. Šo pieņēmēnu jau plaši lieto daudzos mūsu zemes kolchozīs un padomju saimniecībās, taču mūsu republikā tas atstāts novārtā. Skābarības ieraugi satur ievelējumu daudzumu pienskābes bakteriju, kas paātrina zaļās masas iekābēšanu un nonāvē kaitīgos mikroorganismus. Ar skābarības ieraugu palīdzību iekābētā masa satur vairāk pienskābes un mazāk etiķskābes (pēdējā bieži piešķir skābarībai pārāk asu garšu un smaržu).

Mūsu republikas kolchozu un padomju saimniecību uzdevums ir sagatavot lopiem augstvērtīgu skābarību piešķirām daudzumā.

I. Jākobsons,
LPSR ZA Mikrobioloģijas instituta zinātniskais līdzstrādnieks

Par audzināšanas temām

Jaunatnes audzināšana — visas sabiedrības lieta

Lai izaudzinātu godīgu, darbīgu, veseligu un dzivespriecīgu jauno paaudzi, nepietiek tikai ar skolas, un ģimenes audzināšanu vien. Šajā līelajā cildenajā pāsākumā jāiekļaujas visai sabiedrībai. It sevišķi tas nepieciešams tagad — vasarā, kad skolēniem mazāka saskare ar skolu, bet liepāja laiku daļu viņi pavada pieaugušo sabiedrībā. Mūsu rajona Darbaļaužu deputatu padomes izpildītu komiteja 1954. gada 30. oktobra pieņemusi lēmumu № 359 „Par bēru un pusaudžu uzvešanās noteikumiem Livānu rajona sabiedriskajās vietās.“ Lēmums dalījlī tiek izpildīts, piemēram, kulturas namās nodibinājis zināmu kārtību kinoseans: mazie bērni drīkst apmeklēt tikai bērnu seansus, tomēr jāpiezīmē, ka pusaudžus dažreiz var redzēt arī tādās filmās, kuras atlautas skatīties tikai, sākot ar sešpadsmit gadiem.

Arī sabiedriskajās vietās: parkā, stacijā, klubā un uz ielām var vērot, ka ir daudz apzinīgu cilvēku, kuri uzskata par savu pieņākumu aizrādit vienam otrom jaunietim, ja viņš pārkāpj vispārējos sabiedrības likumus. Tācu izpildītu komitejas lēmums visās netiek izpildīts.

Lēmuma 8. punktā teikts: Aizliegt pārdevējiem pārdot bērniem līdz 16 gadiem papirosus un alkoholiskus dzērienus, kā arī alu, bet 10. punktā pasvītrots: Visām personām, kuru vainas dēl bērni pārkāpj šo lēmumu... uzlikt sodu administratīvā kārtā: brīdinājumu vai naudas sodu līdz Rbl. 100. Jājautā, vai lēmumā izvirzītais vienumā tiek izpildīts? Daži pārdevēji noteikumus ievēro, arī daja vecāku atturas sūtīt bērnus uz veikalām pēc minētām lietām. Daudzi aktivākai jaunatnes audzināšanas jautājumos jābūt visai sabiedrībai, bet sevišķi modriem jābūt vecākiem, jo bērnu un jaunatnes audzināšana ir svarīgs sabiedrības un valsts uzdevums.

V. Lapa

viņi pat piedāvā „pa jokam“ dēlam papirosus vai ieļej degvinu, vīnu, alu glāzē un pasniedz dēlam. Kautrēdamies dažreiz zēns atsakās, bet ne vienmēr tas tā. Izmantodams diezgan izdevīgu momentu, dažs jaunietis, pat

Klūdas izlabojums
Mūsu laikraksta 13. jūlija numurā pārskatā par plānu izslaukumiem rajona kolchozīs plānu komisijas vairākās daļās. Kolchozā „Ziedošā vārpa“ jūnijā izslaukts no 1 govs nevis 113, bet 199 litri piena.

Redaktora v. i. A. STARIS